

„Hausnumera“ Nerudové. Odborníci: Možná rozumí účetnictví, jinak neví skoro nic

- editor007 | 8. června 2024

ČESKO: Green Deal jako směr vývoje lidské společnosti je uschlá větev od samého začátku, protože není vůbec spočítaná. „Mám velké sympatie k tomu, čemu se říká zelená ekonomika. Říkám ano, ale pod jednou podmínkou, že to bude mít elementární ekonomickou racionalitu. A to Green Deal nemá,“ zdůrazňuje pro makroekonom Jaroslav Šulc. Jednička na kandidátce STAN Danuše Nerudová míní, že když se ukáže, že projekt není životaschopný, tak se bude muset změnit. „Možná rozumí účetnictví, ale o národním hospodářství neví skoro nic,“ reaguje na bývalou rektorku ekonom Jaroslav Ungerman.

Green Deal a s ním související automobilový průmysl byl jedním z hlavních, ne-li tím úplně nejdůležitějším, tématem v kampani pro volby do Evropského parlamentu. „Když jsem si před lety poprvé prostudoval Green Deal, tak jsem jím byl naprosto okouzlen, jak báječná - téměř esejistická - forma to je. A že jsem esejí v životě pár napsal a spoustu jich četl od Baťových ‚Budujme stát pro 40 milionů lidí‘ až po Komárkovy eseje. Když jsem si Green Deal dočetl, zašel jsem za svými kamarády ekology a zeptal se jich, zda k tomu mají přílohy. Neměli, a tak jsem šel za lidmi, kteří jezdí do Bruselu, a požádal je, aby mi přílohy ke Green Dealu přivezli, protože je v něm tolik ambiciózních projektů, u nichž bych rád viděl ‚credibility studies‘ čili propočty jejich úspěšnosti,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz makroekonom Jaroslav Šulc.

Od nich se dozvěděl, že u Green Dealu není žádný propočty zapotřebí, protože to je idea, politický projekt, co nemá žádné propočty dopadů, žádné kalkulace, nic. „Tak jsem to ještě zkusil u pár expertů a oni na mě, že jsem odchovanec Centrální plánovací komise, že dnes se nepočítá, dnes jsou tu iluze, vize a sny, jak by to mohlo vypadat,“ vzpomíná ekonom, jak dopadl při snaze dopídit se, čím jsou záměry Green Dealu podloženy. V té době končila v Praze čínská velvyslankyně Chuo Jü-čen. „Zúčastnil jsem se slavnostního obědu, na který ji pozval předseda Senátu, a po něm jsem měl možnost si s paní ambasadorkou asi hodinu povídat o elektromobilitě a všem okolo. Říkala, že odmítají kupovat automobily se spalovacími motory včetně výzkumu a vývoje, protože jim jejich vědci řekli, že limity efektivity spalovacích motorů jsou v podstatě dosaženy a že se už nedá očekávat žádný pokrok. A proto se soustředí na elektromobilitu,“ vzpomíná Jaroslav Šulc.

Kdyby se to zrevidovalo, mohlo by to při troše štěstí vyjít

Pochlubila se, že mají nejen úžasnou vědecko-výzkumnou základnu, ale i potřebné suroviny, a také vizi, že v horizontu deseti let převálcují celý svět. „Budeme elektroauta vyrábět v takové kvalitě, v takovém množství a v takových cenách, že nám nebude nikdo schopný konkurovat,“ tvrdila čínská velvyslankyně. „A když jsem se jí zeptal, co si myslí o Green Dealu, odpověděla velice decentně: ‚No, kdyby se to spočítalo, tu a tam možná něco zrevidovalo, tak při troše štěstí by to mohlo vyjít‘. Víc nebylo třeba říkat,“ konstatuje makroekonom. „Mám po životních zkušenostech hrůzu z toho, že i ty největší sny nakonec můžou zbankrotovat a ztroskotat na drobnostech, které se podcení. Dábel je vždy skryt v detailu. Od malička mám velké sympatie k tomu, čemu se dnes říká zelená ekonomika. Říkám ano, ale pod jednou podmínkou, že to bude mít elementární ekonomickou racionalitu. A to nemá,“ zdůrazňuje.

A přidává příhodu ze svého předloňského návratu z Norska a Švédska do republiky a přistáním v německém Rostocku, u něhož na pobřeží Baltu stojí jaderná elektrárna Greifswald, svého času největší jaderná elektrárna v bývalém východním Německu. „Začal jsem na téma jaderných

elektráren hovořit se zástupcem kapitána letadla a on se strašně rozzlobil, byl extrémně sprostý a nadával na německou Energiewende, čili tu energetickou změnu, co má údajně ve výsledku zajistit ekologický a trvale udržitelný rozvoj. Byl jsem až u vytržení, jak reaguje člověk, který určitě nemá hluboko do kapsy. Poznal jsem, jak běžní Němci berou tu německou energetickou politiku, kterou my tady nesmyslně kopírujeme, jak ji chápou. Pro mě je celá tahle slavná větev uschlá od samého začátku, protože není vůbec spočítaná," zdůvodňuje svůj postoj Jaroslav Šulc.

Účet nevyrovnejí politici, ale občan-spotřebitel ze svých daní.

Většina lídrů stran a uskupení kandidujících do Evropského parlamentu tvrdí, že Green Deal bude zapotřebí výrazně změnit, někteří sní sny i o jeho úplném zrušení. Horlivou zastánkyní Zeleného údělu tak zůstala prakticky jen jednička na kandidátce STAN Danuše Nerudová. Při předvolební debatě na CNN Prima News ale připustila, že „když se ukáže, že to není životaschopné, tak se to bude muset změnit“. „To je typická úvaha katedrového ekonoma, který moc nezná reálnou praxi, resp. možná si o ní něco přečetl někde v knize. Prostě, ‚ono‘ se to nějak udělá. Je snadné říci, že se to bude muset změnit. A kdo zaplatí ty desítky miliard investic? Zaplatí to nějaký státní rozpočet, nebo se to promítne do cen nových automobilů? Kdo pak vyrovná ten účet? Budou to ti politici, kteří do toho EU zatáhli, nebo to bude občan-spotřebitel? Odpověď je jasná. Bude to občan ze svých daní,“ vysvětluje pro ParlamentníListy.cz makroekonom Jaroslav Ungerman.

[ZDROJ](#)